

Pot v Litvo

od sobote do torika

8. do 11. julij 2017

Lilijana in Matjaž Pelc

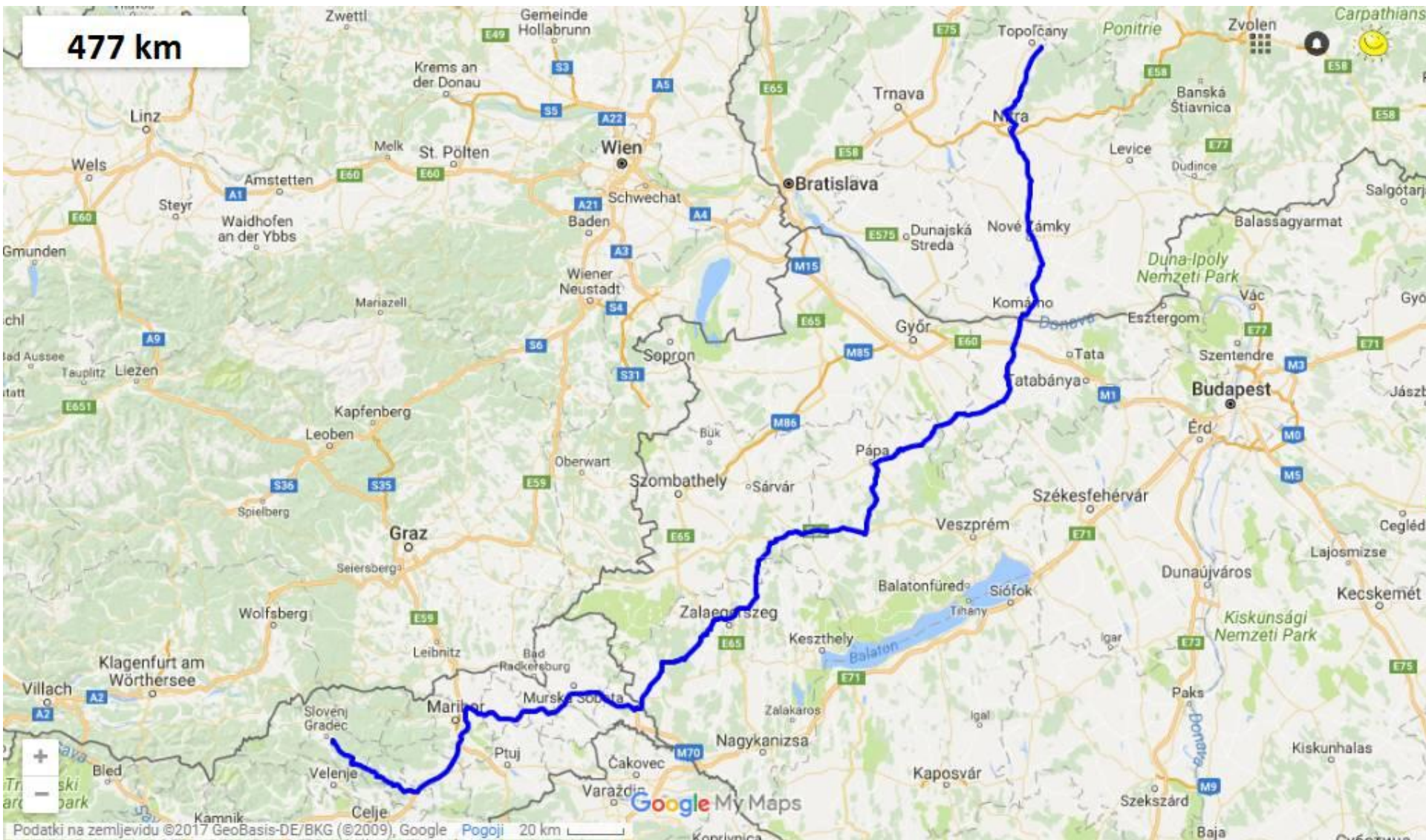
Za celozaslonski pogled istočasno pritisni tipki Ctrl + L.

No, pa začnimo . Danes je sobota, 8. julij 2017, ob 8.uri. Srečno na poti.

foto: sosed Darko 😊

Prevožena pot: AC le po Sloveniji, ostalo navadne ceste po Madžarski in Slovaški.

Na Madžarskem živijo bolj na izi.

Sva mislila, da na gozdni poti ne bova komu napoti.

Zemlja je obdelana: sončnice, pšenica, koruza.

Avto najine mladosti, hahahaha. Za tiste, ki ne veste: to je Wartburg.

Nekaj zanimivosti o avtu. Več pa lahko preberete v članku testa revije Avto Magazin na https://www.avto-magazin.si/media/upload/Test/wartburg/1000_1.pdf

MERITVE

IZMERILI SMO:

(naše vozilo še ni bilo povsem uteče-no: 1800 prevoženih kilometrov).

Največja hitrost: 118,7 km na uro.

Kilometer brez zaleta: 48,8 sekunde — hitrost zadnjih pet metrov 111 km na uro.

Pospeški:

- 0–60 km na uro: 8,5 sekunde;
- 0–80 km na uro: 16,1 sekunde;
- 0–100 km na uro: 26,2 sekunde.

Poraba goriva:

● na potovanju: najmanj 8,4 litra na 100 km (nikoli hitreje kot 100 km na uro); največ 13,6 litra na 100 km (zelo strm vzpon s polnim plinom); na avtomobilski cesti (z vso hitrostjo) 11,6 litra na 100 km — v avtu so bile štiri osebe;

● po mestu: povprečno 11,4 litra na 100 km (merili smo pozimi, ko je poraba večja);

● povprečna poraba pri testnih vožnjah: 11,2 litra na 100 km.

Natančnost merilca hitrosti:

(hitrost smo kontrolirali, ko je priseka na konica traku merilca za polovico segala čez oznako hitrosti)

- kazalec na 50-resn. hitrost 46 km/h;
- kazalec na 80-resn. hitrost 77 km/h;
- kazalec na 100-resn. hitrost 95 km/h;
- kazalec na 110-resn. hitrost 106 km/h.

Madžarska ima še zmeraj forinte. 100 forintov je pribl. 32 centov.

ETENDŐ

00000

FORINT

KIADVA

00000

LITER

EGYSÉGÁR [Ft/l]

13329

AGNAK
E!

Pa razumi kaj. Še stričku Googlu se je zrolalo. Govori nekaj o miren, pokoj, pomožna policija. Nihče naju ni preganjal, pojedla sva malico v prijetni senčici. Ta dan se je temp. povzpela do 37 stopinj. Sreča za motoristično opremo v sivi barvi.

Po malici še kavica. S seboj imava dovolj zaloge kave za 3 tedne.

Madžarska panonska vas – take imamo tudi pri nas.

Ogromna polja polna žita.

Pa polja sončnic posejanih z vetrnicami. Veter je treba izkoristiti. Ob visokih temperaturah
sva bila tudi midva hvaležna za veter.

Mejni prehod Madžarska–Slovaška: danes nikjer nikogar, včasih pa so čakali na prestop ure in ure. Policisti pa opremljeni s strojnicami.

Pa še pravila na meji, da ne bo kaj narobe. Ja, zdaj vam je bolj jasno, zakaj nas pa Slovake zamenjujejo.

Zdaj pa že več razumeva.

Otroci v avtu 😊 No, tile so očitno na ladji. Tako kot so nama smešni zdijo njihovi napisi, tako se oni zgražajo nad našimi, saj prevažamo sužnje v avtu. Po njihovo so otroci sužnji.

Najino prvo prenočišče: krasna okolica, mini živalski vrt.

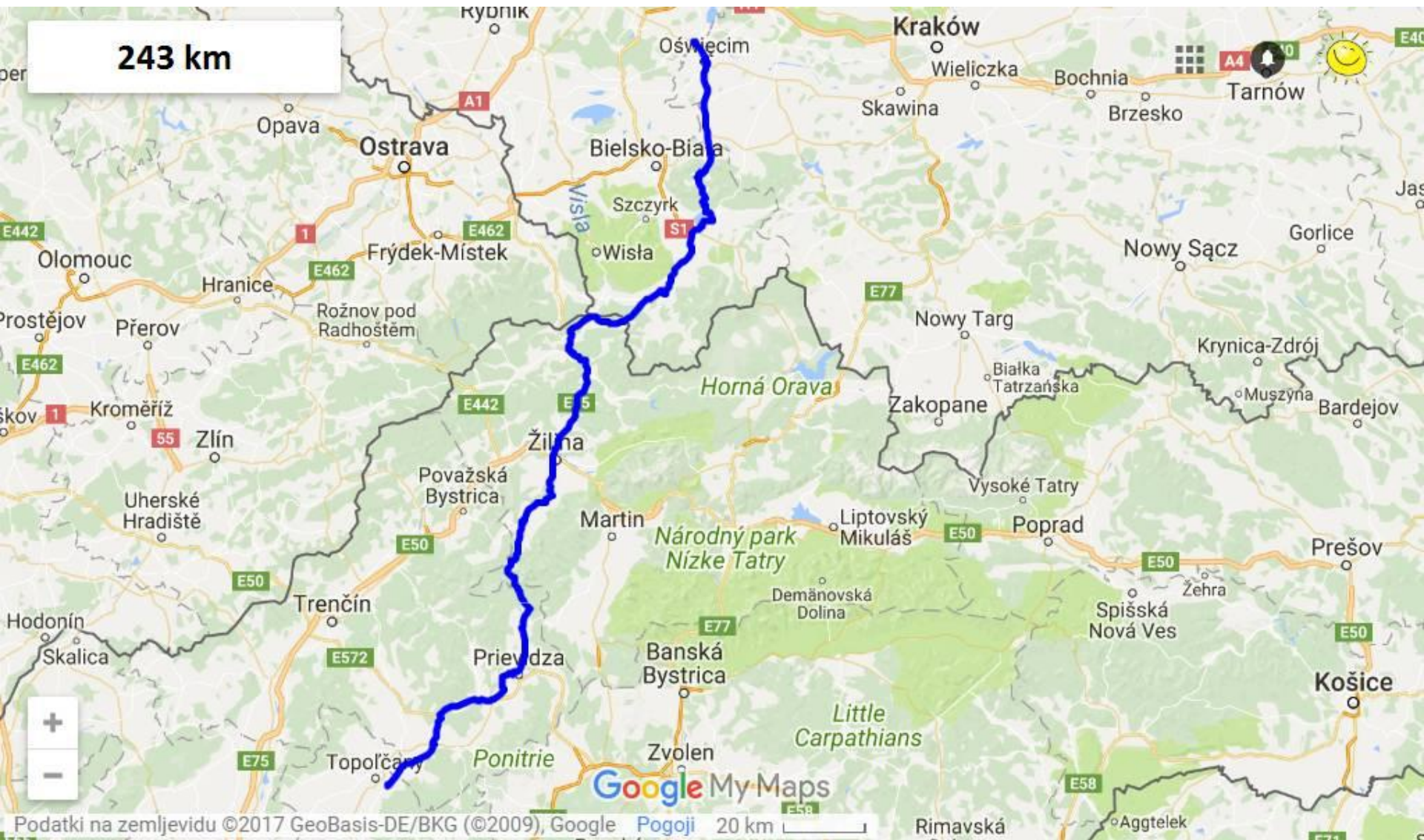
Ko bom velika, bom imela tako gugalnico 😊

Pa lahko noč.

Naslednji dan (v nedeljo, 9. julija) sva naredila krajšo turo zaradi ogleda Auschwitza.

Še vedno handlajo.

Če razmišljaš o nepremičnini, jih je veliko na prodaj. Samo malo daleč so, a težko srečaš kakega poznanega.

Ceste so take kot pri nas. Je pa bilo takih odsekov zelo zelo malo.

Občutek kot da se voziš po Toskani. Ogromna polja, obdelana, urejena, ogromno starih velikih drevoredov ob poti, ki so se nadaljevali tudi po Poljski. Zavedajo se, kdo nam daje kisik.

Povsod pa so prisotne štorke. Lepo skrbijo za njihova gnezdišča. Ponekod so jim pustili električne droge, ki niso več v uporabi.

Elektrika pa še kar po starem – po zraku.

Veliko železniških prehodov nima zapornic. Zapornice so le tam, kjer je več tirov.

Nas pa Slovaki premagajo po številu jumbo plakatov na km in po številu prometnih znakov ob cesti.

Ta cesta pa je bila cesta duhov. Celih 30 km naju nihče ni dohitel, tudi midva nisva dohitela nikogar. K sreči so vozili avti in motorji proti nama, saj naju je že malo skrbelo, da sva na zaprtem odseku.

Nova država, nova pravila.

Nagradno vprašanje: kaj pomeni ta napis?

Hahahaha, to so le piščančje nogice. Nič kaj bolj sočnega.

Notranjost drugega prenočišča. Zdaj, ko sva vse zvlačila v 3. nadstropje (sanjaj o dvigalu), lahko uživava v razgledu.

Ta pot je bila krajša, ker sva si želela ogledati taborišče Auschwitz. Ob prihodu naju je skoraj kap, ko sva zagledala gnečo. Še dobro, da se nisva obrnila, ker sva bila kar hitro skozi vhod. Pregled je pa strožji kot na večini letališč. Niso dovoljeni nahrbtniki, vse tvoje stvari gredo skozi rentgen, ti pa skozi detektor kovin. Matjaž je bil še ob pas 😊

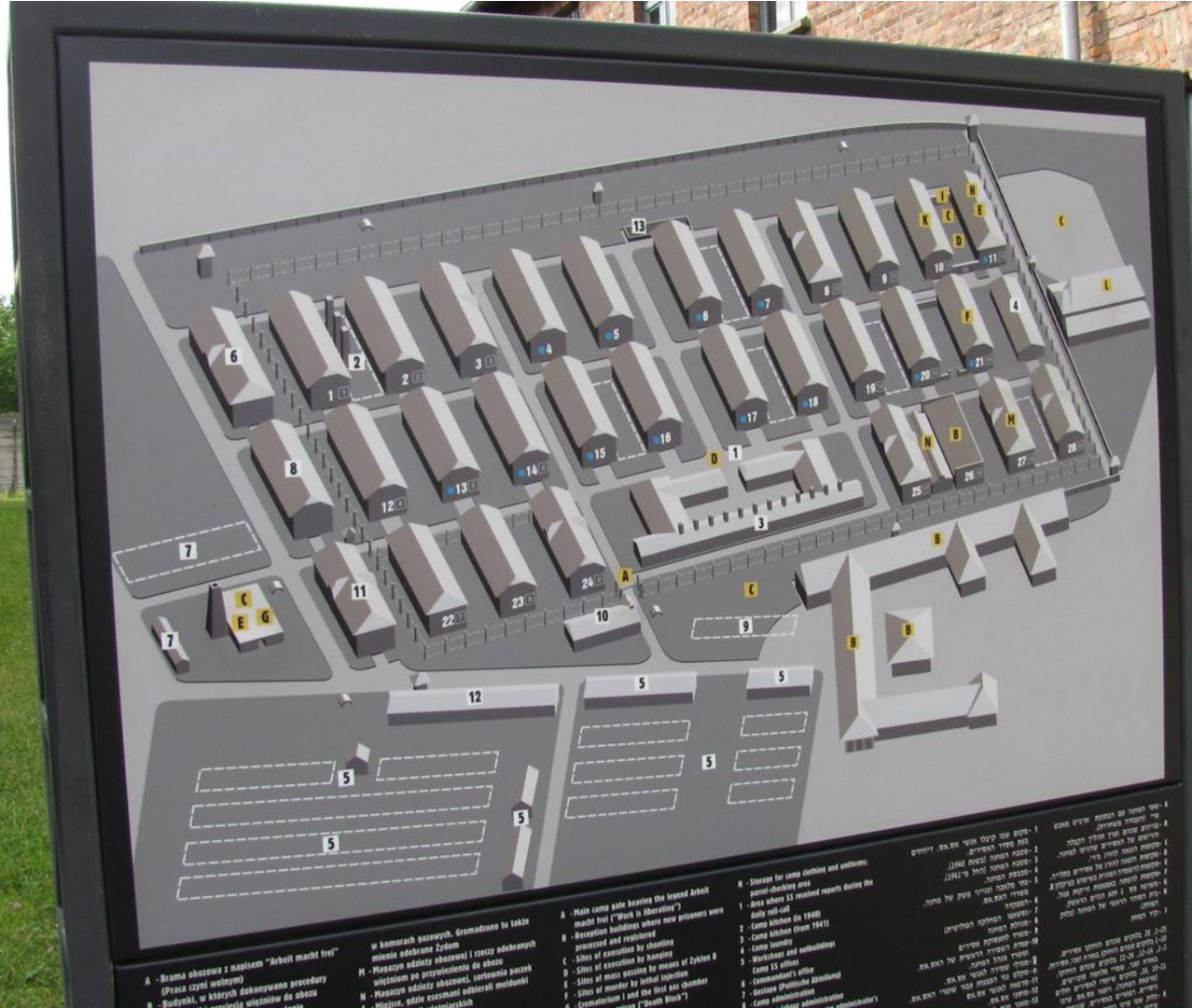

Odločila sva se za individualni obhod. Vsega je ogromno. V blokih so uredili muzejske zbirke po narodnosti zapornikov in za Francoze so tudi zapisi v njihovem jeziku. V knjigi poljskih zapornikov je bilo vpisanih 5 Pelcev.

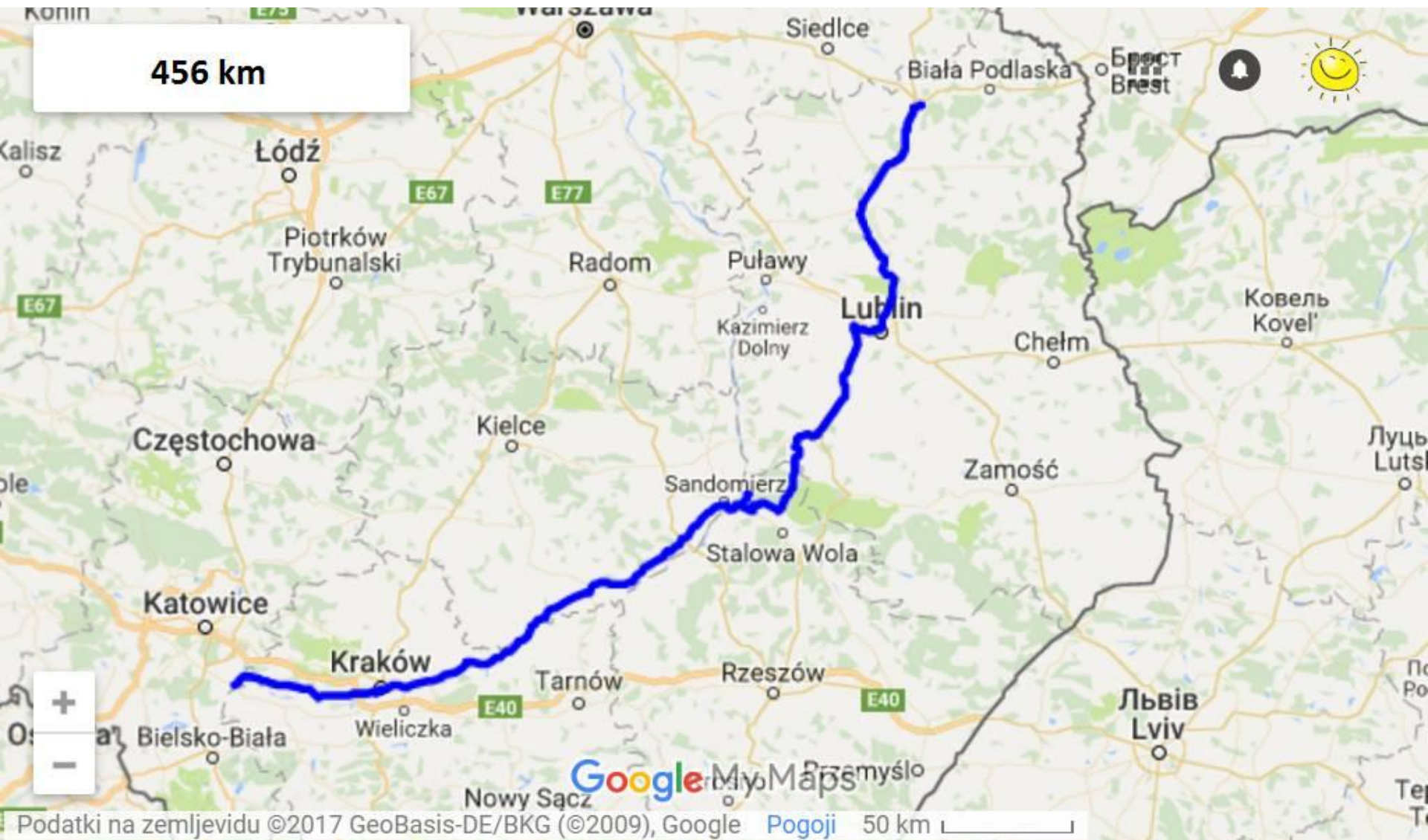

Groźljivo, koliko ljudi je trpelo in umrlo zaradi človeka. In človek naj bi bil boljši od živali!!!

3. dan – ponedeljek, 10. julij 2017

Na pot sva se odpravila po skromnem zajtrku in slabo prespani noči (v sosednji sobi so bili gosti, ki so mislili, da so sami). Se zahvaljujema izumitelju čepov za ušesa :D

Na poti skozi Poljsko težko zgrešiš dejstvo, da so zelo veren narod in ponosni na to, da je papež njihovega rodu. So pa cerkve zelo različne po stilu.

Ob cesti je veliko križev, spomenikov svetnikov in Marij.

Pokopališča so ogromna in vsak nagrobnik ima na vrhu še križ.

Je pa Poljska zelo urejena, z lepimi cestami. V velikih mestih so stare stavbe urejene, adaptirane, mesta so čista, urejajo cestišča, pločnike, zelenice ...

Tako kot je pri nas na jedilniku krompir, je pri njih zelje. Priloga: dušeno zelje; solata: dušeno zelje, rdeče zelje, zelje s koprom; lahko izbereš tudi sezonsko solato, ki je zelje v najmanj treh izvedbah. Če nisi ljubitelj zelja, boš bolj lačen kot sit. Ampak tudi na Poljskem obstaja dunajc s pomfrijem.

Ko zmanjka polj, pa se začnejo nasadi.

V pričakovanju vlaka, potem pa pripelje samo delovna mašina.

To je pa trajekt po poljsko. Povsod znaki za trajekt, potem pa nič od nič. Temu Srbi rečejo skela.

Še en čudovit drevored ...

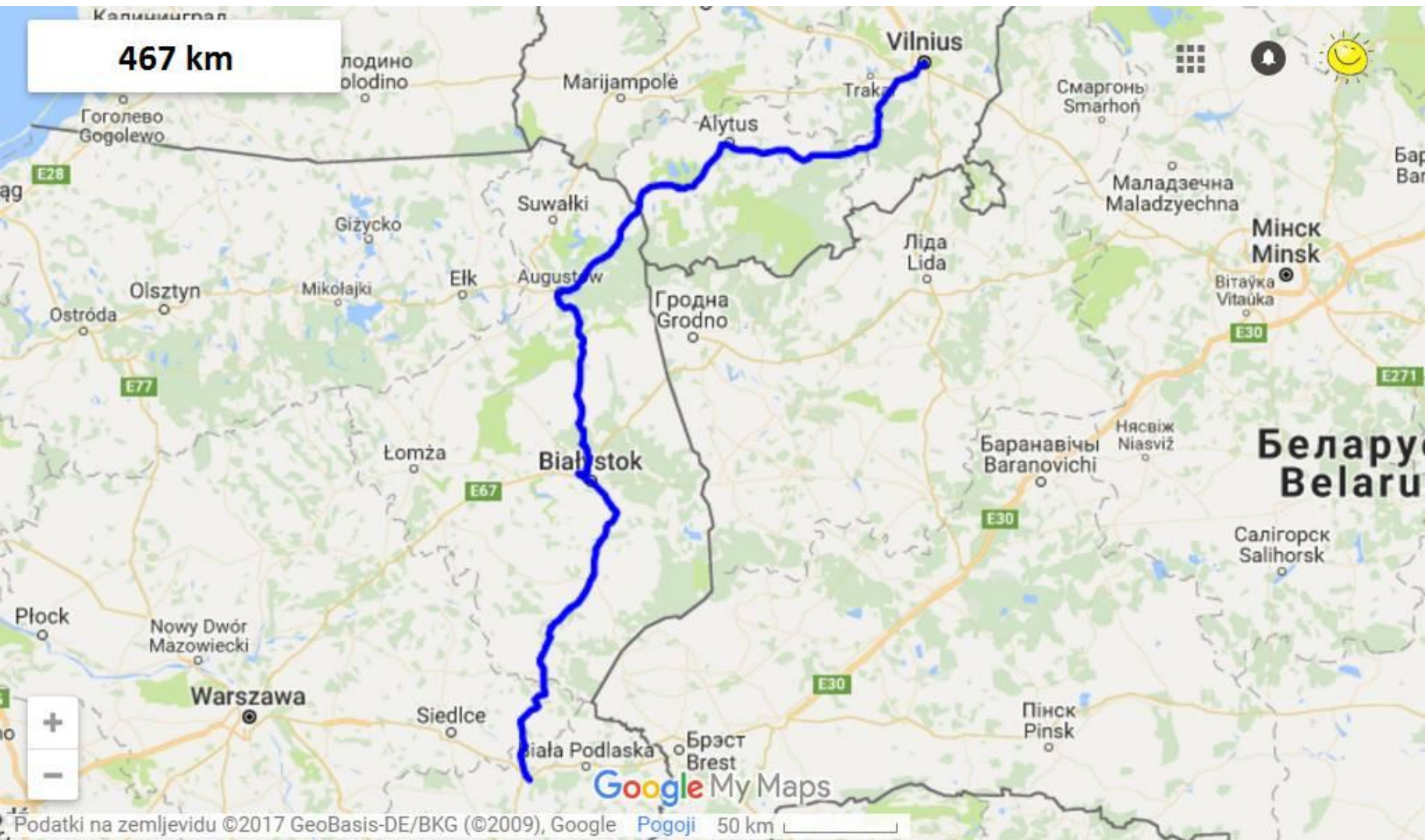
... in mesto najine tretje nočitve. Spala sva v hotelu Las Vegas. No, zdaj lahko rečeva, da sva bila v Vegasu 😊

Pa je čisto tak kot naš.

4. dan – torek, 11. julij 2017

Prej pa še zajtrk. V Las Vegasu sva za 45€ spala in jedla (2 večerji, 2 piva in 2 zajtrka).

Poczta Polska

Še ena deviza več v denarnici – poljski zloti. 1 PLN je 24 centov. Pa bencina ne merijo v litrih.

LICZYDŁO POWINNO WSKAZYWAĆ ZERO

55.04 zł

12.72 dm³

DRESSER Wayne

UWAGA!
1. Przed rozpoczęciem odmierzenia liczydło dawkowe powinno wskazywać 000.00 (zero)
2. Odmierzona objętość cieczy nie może być mniejsza niż 2 dm³.
Główny Urząd Miar

4.39 zł/dm³

Še nekaj zanimivih cerkvic ob poti.

Spomenik na pokopališču

Zanimive hiške.

Še vedno sva na Poljskem.

Od česa si naj odpočijem!
Se bova zvečer drogirala s pivom 😊

Tudi tako se lahko popestri dolgočasen beton.

SWEET
DAMAGE
CREW

kluballeta.pl

Po obširnih poljih in nasadih prvič vidiva več kot eno samo kravo.

Mmmmmm, gozdne jagode.

Še malo, pa bova na cilju. Rondo pa zelo podoben britanskim.

Na vsej poti je bila najdba klopce zelo dragocena, tako da se je splačalo tudi obrniti motor in se zapeljati nazaj. Sploh pa v tej vročini. Že 4. dan naju spremlja 30 stopinj.

LIETUVOS
RESPUBLIKA

Po prestopu meje v Litvo naju je okolica malo razočarala. Neurejene hiše, nametana dvorišča. Precej poslopij zapuščenih. Razlika med Poljsko in Litvo je očitna.

Zadnji postanek pred groznim nalivom. Zadnjih 75 km sva prevozila v hudem nalivu, parkrat sva vmes prekinila z vožnjo zaradi sunkov vetra. Dežjake sva začela oblačiti zgolj preventivno, a med oblačenjem naju je presenetil naliv.

Tudi ob prihodu v apartma je še vedno deževalo. Imela sva kar precej dela, da sva vse obrisala in obesila. A prispela sva živa in zdrava. Jutri pa novim prigodam naproti.

Takole pa zgleda, ko se razkomotiva. Krama povsod 😊😊😊

Za nama je 1643 prevoženih km.

Če bi se vozila brez prestanka, bi do Vilne prišla v 24 urah in pol. Samo enkrat sva skrenila z načrtane poti. So naju zavedli s trajektom preko Visle. Pa ni bilo žive duše, ki bi upravljala vsaj tisti splav, ki je bil privezan na drugi strani. Sva se morala vrniti in poiskati most. Ob poti po Poljski je bilo veliko podrtih starih dreves, kar kaže na moč vetra.

Sem pa zelo hvaležna, da v Sloveniji nimamo sinhroniziranih filmov. To kar delajo Poljaki, je samo za odstrel. Cel film bere en in isti človek, brez kakršnegakoli življenja v glasu, vse je v istem tonu. Še bolj grozljivo je pa to, da bere tudi za ženske.

Zdaj ko sem slišala Švarcija v poljščini, sem čula vse.

Iznakazili so njegov poznani stavek:

I'll be back. => Wróćę (Beri: vruce.)